

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) prejema upravnštvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, l., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 151.

V Ljubljani, v sredo 5. julija 1893.

Letnik XXI.

Slovanski praznik.

Svetih blagovestnikov-bratov spominu je posvetila sveta cerkev današnji dan. Leto za letom prihaja ta sveti god, ki ga še posebej z vso pravico imenujemo slovenski praznik. Slovanskega rodu dvojni steber, slovanskega naroda dika sta sveta Ciril in Metod, kakor ju imenuje spev v rimskem breviju. Slovanstvo je stopilo na pozorišče svetovno v krščanstvu; sveta brata sta mu pokazala pot. S tem je h krati začrtano, kakšna mora biti naša bodočnost. Učimo se iz zgodovine, da nazaj zróč naprej vidimo. Bivanje Slovanstva kot kulturne sile se je pričelo s krščanstvom; križ mu je oživil v poganstvu otrple žile. Sveta brata s križem v roci sta Slovanstvu očeta. Kdor to taji, taji h krati pogoje bivanja Slovanstvu. Najhujši njegov sovražnik je. V kolikor se kažejo žalostni pojavi, da nekateri drugod iščejo Slovanstvu vodila in gesla, v toliko propadamo. Pozablja se, čiji otroci smo, pozablja se, da sta nas iz stoletnega spanja s križem priklicala svetnika. V krščanstvu je naš začetek, jedino v krščanstvu — naš napredek; brez krščanstva gotov propad! Novi proroki vstajajo oznanjevat zlovestja nove dobe. Odkrito nastopajo nekateri kot nasprotniki Kristovi veri mej nami. Češko, poljsko, malorusko slovstvo pozna obilo takih mož; novejša zgodovina naša nam jih mnogo naznanja. Versko življenje zastaja; nove dobe duh prešinja tudi Slovanov izobražence. V sramoto se šteje vsakemu, ki očitno spoznava svojo vero, ki vestno izpolnjuje verske dolžnosti. Vera ni več moderna; versko življenje še manj. Da je Bog vsemu gospodar in da pri njem prosimo tudi narodnega obstanka in sreče njegove, se več ne misli.

In vendar smo narodno svetnikov otroci. Tudi svetniki niso v duhu novega časa, niso moderni! Sveta brata nista tako mislila. Ljubila sta nas, delala sta za nas in trpela za nas, ker sta ljubila Boga in njegovo cerkev. Koder poganjajo korenine domovinske ljubezni drugod, usahnejo, kakor hitro jim poide vlaga —

strasti. Brez vere, brez ljubezni do cerkve ni pravega domoljubja, ki bi donášalo stalnih vspehov narodov.

Morda tudi kateri brez tega temelja goji v svojem srcu ljubezen do svojega naroda; morda je ta ljubezen tudi čista, nesebična. Dvojimo sicer, da bi bilo to mogoče, vendar bodi! Toda kader bo treba to čuvstvo udejstvovati, ne bo načel, ne bo stalnega namena, ne bo jasnosti. In taka ljubezen do domovine bo rodila narodu tisočerega zla. Pred sto leti so zatrjevali Jakobinci, da ljubijo Francosko; potoki krvi bratske so se lili po njihovem ukazu. Neizmerna nesreča cele države in vsega naroda je bila sad te ljubezni. Morda je ljubil Bismarek Nemčijo. Kam jo je zapeljal s svojim kulturnim bojem, kam s svojo čudno politiko, vprašajte Nemce same. Motrite dogodke zadnjega časa in odgovorite, kdo je zadovoljen.

Pri nas ni drugače. Izrecimo splošno resnico, ki se je danes ob godu svetnikov očetov naših živeje, nego kdaj, zavedamo: Vse, kar je na svetu resnično vzvišenega in blagonsnega človeštvu, je delo Zveličarjevo in njegovih svetnikov.

V verskem življenju in v družbi z verskim duhom nadahneni dobé stoprav čudovite iznajdbe človeškega uma in nove, duhovite ideje, značaj splošno dobrega, splošno koristnega. Brez verskega duha pa morajo služiti sebičnosti in strastem.

Žalost, revščina in smrt se tam proizvajajo, koder bi imelo roditi se veselje, moč in življenje! Zato prosimo s sv. cerkvijo sv. brata: Vidva darovalca branita Slovanom nekdanje darove („Prisca vos Slavis opus est — Dona tueri!“).

Versko življenje je jedino v pravem krščanstvu. Pravo krščanstvo pa jedino v katoličanstvu, katoličanstvo pa jedino v zvezi z Rimom. Življenje sv. bratov nam to priča. Trikrat roma sv. Metod v Rim. V Rimu tudi počiva brat njegov, sv. Ciril! Rimu ohranimo zvestobo, Rimu gojimo ljubezen tudi mi, „quae dedit princeps, dabit ipsa semper Roma salutem“.

Ko smo se zbrali vlni pri katoliškem shodu, smo povdarjali ta načela, katera bomo vedno branili. Strankarstva ne poznamo, preprirov ne iščemo, hegemonije nikomur ne želimo, razven načelom, ki sta vodila sv. Cirila in Metoda. Njuno Slovanstvo, njuno Slovanstvo bodi naše. In ko se vedno tesneje družimo vsi vneti katoličanje naše domovine, ne družimo se v stranko, marveč le za to, da konstatujemo pred celim svetom, da je slovenski narod zvest načelom sv. Cirila in Metoda in da jim hoče vedno zvest ostati. Kedor drugače misli, on se ločuje, on razdira. Slovanstvo more biti le jedino, ki zajemlje iz katoliške vere svojo ljubezen do naroda in moč, da mu brani njegove pravice.

Res croaticae.

S Hrvatskega.

(Konec.)

Tako je tedaj pri nas. Tako daleč nas je speljal mažarski liberalizem. Obetal nam je vse najbolje, kakor sedaj Vam obljubuje, a oropal nas je vsega. Vzel je večini vero, vest, poštenost, narodnost; vsem pa jemlje rodna tla, prostost, lastno prepričanje. Vzel nam je vse gospodarstvo, potisnil nas je iz vseh postavodajalnih zborov. Vrgel nas je v strašne dolgove, naložil nam je ogromne davke, vkoval nas je v najdebelejše verige, v robstvo, v kakoršnem nismo bili niti za časa krvoločnih muzlimov. Povezal nam je roke in noge; na prsih nam kleči in neusmiljeno nam maši usta, da ne bi kdo slišal našega ječanja. Mi ne smemo več narodno niti misliti, niti govoriti, niti delovati. Ako le malo zapišemo, nas udari tujec z mesarskim batom stroge cenzure in zraven moramo še šteti in sedeti. Naši dnevniki bodo kmalu prenehali izhajati, kajti pri tako pogostih in velikih globah mora poiti vsa kavecija. Gorjé pa tudi onemu, ki bi se drznil povedati zunanjemu svetu, kako se nam godi.

Seveda smo temu krivi tudi sami. V dobi, ko ko se je najbolje o nas mislilo, je ginilo pri nas versko prepričanje, versko življenje. Povsod se je kazala verska brezbriznost, zaspanost in nemarnost.

LISTEK.

Ivan Gundulić.

Napisal Josip Jaklič.

Veliki možje so navadno otroci svojega časa. Le velike ideje, prevevajoče to ali ono dobo svetovne zgodovine, porajajo genijalen rod, ki določa bodisi v politiki, bodisi v znanosti ali umetnosti pot bodočim rodovom.

A vselej ni tako! Tudi nezmatna, malenkostna doba more zdaj pa zdaj izgojiti duha, ki se liki kraljevemu orlu, povspne visoko nad svoje sovremenike. Kakor meteor razsvetli tak genij za trenotek temno obzorje, dokler ne izgine kratki njegov sijaj ter zopet ne zavladajo prejšnje temine.

Takim meteoru sličnim pojavom prištevati se mora tudi največji dubrovniški pesnik Ivan Gundulić, čegar kip — delo genijalnega hrvatskega umetnika Rendića — so slovesno odkrili zadnje dni v nekdanj mogočni jugoslovanski republiki na obalah Jadranskega morja, v Dubrovniku.

Ivan, sin Frana Gundulića, narodil se je 8. janu-

varija leta 1588 v staroslavni hrvatskih Atenah iz imovite vlastelinske rodbine, koje člani so čestokrat vladali državo in opravljali najvišje javne posle. Tako je bil n. pr. oče pesnikov dolga leta poslanik v Carigradu in je kot tak mnogo in globoko vplival na politiko svoje domovine. Tudi Ivanov stric slovi kot izboren, prebrisan državnik, in naš pesnik sam — kakor tudi njegov sin Sigismund — dosegel je v poznejših letih celó knežjo čast v svojem rodnem mestu.

O materi pesnikovi znanega nam ni ničesar; a sodeč po tedanji šegi, da so se plemiči ženili le mej seboj, sklepati smemo, da je bila i ona vlastelinskega rodu. Brez dvojbe veepila je tudi ona svojemu jedincu že v zorni mladosti ono dušno plemenitost in ono krščansko mišljenje, koje je pozneje tako jasno in odločno kazal o vsaki priliki in ki se tako krasno zrcali v njegovih pesniških delih.

Mladi Gundulić pohajal je „studia humaniora“ pri oo. jezuitih, ki so v oni dobi izobraževali dubrovniško mladino. Najbrž sta bila njegova učitelja o. Silvester Muzio in o. Ridolfo Ricasoli. Le ta dva priljubila sta mu klasično književnost ter ga vrhu

tega še korenito seznanila s humanističnim slovstvom italijanskim.

In da ti nauki niso bili zaman, vidi se iz njegovih del, kjer opazamo, da so mu bili vzor pesniški velikani vseh časov, kot Homer, Vergilij, Tasso, Ariosto in Camoëns. — Poleg tega uvedli so ga jezuiti tudi v modroslovje in zgodovino ter ga tako napolnili, da je pričel globlje razmišljati o življenju in smotru človekovem. Krščanska etika poglala je v njegovem dovtetnem srcu krepke korenine. In ko je kasneje pričel javno delovati, stavil si je zadačo, poviševati vrlino, plemenitost srca in krepost, o koji pravi: „Krepost ka pod nebi svetlosti ima dana bjelje i gdigod je, hvala 'e sebi.“ (Osman VI., 225.) Na mnogih mestih povelečuje slavo božjo, klanja se globoko božji vsegamogočnosti in opominja ljudi, naj se ogibljejo oholosti ter z dobrimi deli otmejo svojo dušo. On pravi: „Zgledaj, gdi si; svidj' se, tko si; ufaj, kaj se, moli, prosí.“ Geslo Gundulićevo je bilo: „Početak od pravoga znanja je strah Božji.“

V svojem dvajsetem letu pričel se je Gundulić pečati s pravnimi in državnimi vedami ter si tako pripravljaj pot do knežje časti, koje mu je vlaste-

S tem je bil pot mažarskemu liberalizmu, odprt in uprav radi tega sedaj tako samooblastno gospodariti.

Dobro so morali vedeti naši katoliški veljaki, kaka nevarnost preti katoliškim Hrvatom od Mažaronov in njih liberalizma; kakšna nevarnost jim žuga od krivovercev in razkolnikov; dobro so morali vedeti, kolika nevarnost preti narodu od goljufnih in oderuških židov. Pa kaj so storili proti grozeči nevarnosti? To-le:

Ko bi bili morali narod proti mažaronom in njih liberalizmu politično organizovati z raznimi društvi in listi, ta društva podpirati, oživljati, shode napravljati, na njih narod poučevati o nesrečnem liberalizmu in njegovih posledicah itd., so dremali.

Ko bi bili morali ljudstvo vtrditi proti drugovercem z lepim vzgledom, s temeljitim podukom in s katoliškim tiskom, tedaj so spali.

Ko bi bili morali svoj narod proti židom zavarovati s trgovskimi in obrtnijskimi šolami, zoper njih odiranje pa z narodnimi posojilnicami itd., so kimali.

Ko bi bili morali na ta način narod organizovati, vsa podjetja gmotno podpirati ter bistriti „uma svitile meče“ in vse boljše moči koncentrirati, so držali križem roke.

Toda oni, ki čuje nad narodi in nad svojo cerkvijo, je prečrtal mažaronske račune. Izbral si je peščico mož, da bi vse to razkrili sv. Očetu in svetu. Stopili so ti možje v ligo in res so natanko podučili vatikanske kroge, kako tužne so naše razmere. Tudi vsemu svetu bi bili povedali, kako nas davi mažarizem, ko ne bi bil unijaš Sergij Trbojevič izdal te svete lige. To je pa storil za obilen denar in pa v nadi, da postane vladika „Srbov“.

In ko se je vse to zvedelo od Efijskega, udarilo je vmes madjaronstvo z betom in najboljši možje, kakor conte Vojnovič, dr. Franki so zginili s pozorišča! Tu se je pokazala v vsej svoji luči „graeca fides“.

* * *

Tako je naše robstvo, v katero nas je pahnil toli hvalisani liberalizem 19. stoletja, kateri se tudi pri Vas zadnji čas jako pridno širi. Pa tudi sad njegov že lahko v svoji domovini opazujete, popolnoma podoben sadu našega liberalizma. Zakaj ali si ni Vaš liberalizem prisvojil v beli Ljubljani gospodarstva s terorizmom? So se li Vam od tedaj davki znižali, dolgovi zmanjšali?

Ni li slovenski liberalizem v deželnem zboru Vašem javno izpovedal, da pesnika in umetnika pri njegovih umotvorih ne vežejo moralni zakoni večnega Boga? Ali ne zatira tudi Vaš liberalizem katoliške zavesti in verskega prepričanja že leta in leta?! Ne bi li on Vas raje danes ko jutri spodil iz vseh zakonodajalskih krogov in javnega življenja sploh, kakor je naš liberalizem izgnal nas?

Ali ne hrepeni po onem neomejenem gospodarstvu v Vaši deželi, katero ima naš že v krempeljih v naši zemlji? Blagor Vam, da ste ga še o pravem času spoznali in se mu postavili v bran! Uničili ga boste prej ali poznej, ker imate po-

linstvo dubrovniško podelilo v zrelih, moških letih. Leta 1618 oženil se je z nadarjeno Nikolico, hčerko vplivnega dubrovniškega patricija Sigismunda Sorkočevića. V srečnem zakonu živel je z njo do petdesetega leta, dokler ga 10. marca 1638 ne zadene neizprosna smrt. Ker je vsikdar živel kot „izvrsten kristijan“, kakor ga nazivlja Italijan Appendini, umrl je previden s svetstvi za umirajoče. — Imel je tri sine. Franjo je postal avstrijski podmaršal, Jeronim je padel kot polkovnik pri obleganju mesta Barcelone, Sigismund pa je živel doma in izbran knezom vladal republiko dubrovniško.

Pesnikovati je pričel Gundulič, mladenič živahne fantazije, že jako zgodaj. Posvetil se je erotiki. No, ko se je poročil z Nikolico Sorkočevićovo ter je našel poleg nežne in plemenite svoje soproge prej nepoznano srečo v tistem rodbinskem krogu, od tedaj preveva njegova dela povsem drugačen duh. Prvencev svoje muze ni tedaj več dosti čislal. Leta 1620 piše Maru Buniću, da jih kot „porod od tmine v tminah ostavlja“. In res, izgubile so se vse mladostne pesmi njegove. Ohranila se je samo ena, namreč „Ljubovnik sramežljiv“, in še ta je le prevod iz italijanskega. (Konec sledi.)

trebna sredstva in ker ste značajni, edini in koncentrirani v namestniku apostolskem. Zato le krepko naprej v znamenju križa!

A kdaj bomo pa mi strli verige, v katere je nas vklenil mažarski liberalizem? Pretekla bodo leta in leta. Naš bodoči nadškof bo še-le začel delati priprave, kako bi zatlil to kugo. Zato takega nadškofa vsi dobro misleči Hrvatje željno pričakujemo. Upamo pa tudi, da nam bo pomagal oni stari vekovečni Bog, za katerega smo se 300 let borili s polumescem. In pomagal nam bo, ker bo tudi ta boj veljal za njegovo sv. vero in našo svobodo, katero nam je prinesel Njegov Sin na zemljo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. julija.

„Slovenčeva“ raca. Pod tem naslovom je včerajšnji „Slov. Narod“ v političnem pregledu prinesel novico, da ni res kar smo mi pisali o nekem posvetovanju konservativnih in slovenskih poslancev na Dunaju. Mi smo dotično novico bili posneli po „Linzer Tagblattu“, priobčila sta jo pa tudi bila „Grazer Volksblatt“ in „Vaterland“ in torej nismo mogli misliti, da bi bila stvar izmišljena. Pozneje smo pa tudi od državnega poslanca izvedeli, da so se dotična posvetovanja zares vršila in se je se marsikaj sklenilo, kar ni prišlo v liste. Vseh slovenskih poslancev ni bilo pri dotičnem posvetovanju temveč le nekateri, ki so bili tisti čas na Dunaju. Potem tudi ni čudno, če „Narodnemu“ poročevalcu vsa stvar ni znana. Jeseni se bodo pač sklepi tega shoda razpravljali v klubu in tedaj bodo vsi slovenski poslanci zanje zvedeli in imeli priliko o njih izreči svoje mnenje. Za očitanje, da priporočamo stopicanje za nemškimi konservativci, se mi pač dosti ne zmenimo, ker je dobro znano, da celih 25 let baš nemški konservativci podpirajo naše težnje. Za vse, kar smo Slovenci dosegli poslednjih 20 let, imamo največ zahvaliti nemške konservativce. Predobro tudi vemo, da bi osamljeni ničesar ne dosegli. Pomoč Mladočehov pa nam dosti koristiti ne more, dokler ne premene sedanje politike. Na daljše neslanosti „Slovenskega Naroda“ pa niti ne odgovarjamo, ker smo nedavno pač dovolj pojasnili, da se s pogumom in odločnostjo baš ne odlikujejo gospodje, ki imajo glavno besedo pri „Slovenskem Narodu“ in bi ta list zatorej najbolj prav naredil, da bi v tem oziru iz drugih ne izbival neslanih šal.

Čehi v obrtnem odseku. Predvčeraj je obrtni odsek zaslišaval češke veščake. Pri ti priliki se je pa bila pokazala jezikovna težava. Češki veščaki neso hoteli odgovarjati v nemščini, češkega poslanca pa sprvega ni bilo nobenega v odseku. Pozneje je prišel Začek, ki je tolmačil. Češki veščaki so izrekli, da od te enquete ničesar ne pričakujejo. Za njo se razmere ne bodo zboljšale, dokler se ne obnovi češko državno pravo. Sploh pa ta stvar ne spada v državni temveč deželni zbor. Nas je vsakako le razveselilo, da so Čehi tako branili pravice svojega jezika in se neso dali pregovoriti, da bi odgovarjali v nemščini. Ne strinjamo se pa z njimi nikakor ne, da bi izvedenje češkega državnega prava že zacelilo vse narodnogospodarske rane. Politična samostojnost še nikakor ni vse. Tudi bi najbrž bremena na Češkem potem ne bila manjša, nego so sedaj. Ugodni računi, ki se sedaj delajo, bi pozneje utegnili goljufati. Tudi ogerska ima politično samostojnost ali narodno gospodarsko blagostanje zaradi tega še ne cvete. Hrvaška je pa celo na slabšem v narodnogospodarskem oziru, nego je bila, ko ni imela tako obširne deželne avtonomije.

Upravno sodišče. Predvčeraj je bila važna obravnava pred upravnim sodiščem. Praški mestni zbor je sklenil, da bode magistrat uradoval izključno češki in tudi z vsemi uradi izključno češki dopisoval. Vlada je pa ta sklep razveljavila, ker mestni zbor nima odločevati o onih stvareh, katere opravlja magistrat v prenesenem delokrogu. Mestna občina se je zaradi tega pritožila na upravno sodišče. Občino je zastopal dr. Dostal, ki je sklicujoč se na praški občinski statut dokazoval, da ima občinski zastop odločevati o uradnem jeziku. Vladni zastopnik ministerski svetnik vitez Helm je pa naglašal, da je velika razlika mej lastnim in prenesenim delokrogom, da v poslednjem nima mestni zbor nobene besede. Po dolgem posvetovanju je upravno sodišče odločilo, da še-le dne 13. t. m. razglasi to ralsodbo,

katera bo važna ne le za Čebe, temveč tudi za nas Slovence.

Strah pred konservativnimi republikanci je v liberalnih krogih na Francoskem velik, zaradi tega pa skoro vsi republikanski liberalni vodje toliko govoré proti tistim katoliškim politikom, ki so zadnji čas priznali republiko. Jediní Constans je izrekel željo, da bi bila republika odprta vsem. Te dni je Spuller, ki hoče veljati za zmernega republikanca, na nekem banketu govoril proti tistim, ki hočejo pristopiti republiko le zaradi tega, da bi delali neslogo. Rekel je, če se ne udajo duhu novega časa, naj pa ostanejo doma. Vojaški in šolski zakoni so po mnenju njegovem nedotakljivi. Od teh pridobitev republikanci ne morejo najmanj odjenjati. Tukaj ni mogoče nobeno pogajanje. Treba je, da se brezpogojno podvržejo tisti, ki hočejo pristopiti republiko, ali pa naj hodijo svoja pota. Svaril je pred strankami, ki so vlekly z Boulangerjem in sedaj hočejo biti republikanske, tedaj menjajo imena, kakor se jim zdi baš potrebno. Stališče konservativnih republikancev bo torej težavno. Potrebno bo, da se nekateri umaknejo javnemu delovanju, kateri so bili preveč znani kot monarhisti in se na čelo katoliški republikanski stranki postavijo možje, katerim se ničesa zaradi preteklosti očitati ne more. Hitro pa izboljšanja na Francoskem torej ni pričakovati. Smešno je pa, če je Spuller očital, da bi konservativni republikanci le neslogo delali, ko vendar tudi sedaj v republikanskem taboru ni nobene sloge. Složni so jedino v sovraštvu do katoliške cerkve.

Sprememba zborničnega reda. Francoski senat je zavrgel sklep, da plačani javni funkcionarji ne morejo biti poslanci. Ta sklep je bil v prvi vrsti naperjen proti duhovščini. Zbornica se bo torej volila po prejšnjem volilnem redu in je pričakovati, da pride več duhovnikov v zbornico. Katoliški se že močno gibajo, ker je vsekako vesela prikazen.

Zjednjene države. Kongres, kateri je sklican, se bo pred vsem posvetoval o vrenjenju denarne veljave. Cena srebra je zadnji čas tako pala, da je z dvojno veljavo velika težava. Govori se, da bode kongres najbrž sklenil, da se ypelje zlata veljava. Amerika to lahko stori, ker ima finance tako vravnane, da se za nekaj milijonov jej niti zmeniti ni treba. Hud udarec bo pa to za Avstrijo, ki tudi sedaj potrebuje zlata, če hoče izvesti zlato veljavo. Ogerski ministerski predsednik se je nedavno izjavil, da je avstro-ogerska država letos več zlata pridobila, nego je pričakovala, in se jej torej težav ni bati. Bati se je pa, da ogerski minister razmere preugodno sodi.

Slovstvo.

Molitvena knjiga. Knjižica „Ljubimo Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina živega Boga“ se od sedaj v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani dobiva v platnu vezana po 50 kr. (poprej je veljala 1 gld.). Založil jo je kapitelj vrhbosenski po želji svojega nadškofa, ki je sam z malo knjižico v hrvaškem jeziku hotel zadostiti Gospodu Jezusu za pogrde nekega vseučilišnega profesorja v Zagrebu. Kanonik Jeglič je knjižico preložil na jezik slovenski po želji presvetlega nadškofa samega, da bi tudi Slovence utrjeval v ljubezni do Gospoda našega Jezusa. Mislilo se je na to, da se bo ta mala knjižica, mogla tudi pokloniti, ako bi se ne mogla razprodati. Ali med delom samim je narasla, da ima prav mnogo raznovrstnega gradiva v sebi. Narasli so pa tudi stroški, pa bi bila prevelika rana za založnika, ko bi kar vse zvezke razpokloniti moral. Da se vsaj nekoliko stroška povrne, znižala se je cena knjigi. Morebiti se bo dobilo kaj duhovnikov širom slovenskih pokrajin, ki bi se nekoliko žrtvovali in poskušali v svojih župah knjižico razpečavati, ne toliko z ozirom na obliko, ki morda ni povsem rabljiva, kolikor na važno tvarino.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. julija.

(Katoliško tiskovno društvo) je imelo danes šesti redni občni zbor, kateri so počastili tudi prevz. gosp. pokrovitelj knez in škof Jakob s svojo navzočnostjo. Zbralo se je v veliki dvorani knezoškofovske palače do 40 društvenikov, med njimi gosp. generalni vikar dr. H. pl. Pauker, prelata dr. Čebašek in dr. Kulavic, prošt dr. A. Jarc, kanonik Jeran in precej gospodov iz raznih krajev

dežele. Zborovanje je vodil predsednik prof. A. Zupančič. Njegov nagovor kakor tudi poročilo tajnikovo priobčimo v prihodnjih številkah doslovno. — Pri volitvi novega odbora je bil izbran prejšnji odbor, izvzemši gosp. župnika Podboja, ki je pisмено izjavil, da odkloni slučajno izvolitev, mesto njega pa je bil izbran soglasno kanonik Janez Sušnik v Selcih. Društveni pokrovitelj pa je v smislu § 8. društvenih pravil imenoval za dobo prihodnjih treh let zopet gosp. prelata dr. Kulavica. — K sklepu so se gospod knezoškof laskavo zahvalili odstopačemu odboru za modro vodstvo, prosili društvenike, naj ostanejo zvesti društvu ter naj iščejo novih udov, ter priporočali novemu odboru, naj z isto vnemo in požrtvovalnostjo deluje tudi v prihodnje kot dosedaj, ter naj vse društveno delovanje služi v čast božjo in zveličanje duš. K sklepu so podelili društvu svoj višjepastirski blagoslov. — Takoj po obnem zboru se je novoizbrani odbor konstituiral. Predsednikom je bil izbran prof. Ant. Zupančič, podpredsednikom in nadzornikom tiskarne prof. dr. Fr. Lampè, nadzornikom bukvarne prof. Anton Kržič, blagajnikom podvodja Žiga Bohinec in tajnikom prof. dr. Jos. Lesar. — V odboru so sicer še gg.: prelat dr. Andr. Čebašek, prelat dr. Jan. Kulovic, kanonik Karol Klun, Jan. Flis in Jan. Sušnik, prof. dr. Jan. Janežič, urednik Andr. Kallan, župnika Matija Kolar in Janez Novak ter trgovec Karol Poljak.

(Skrajna pozabljivost.) V včerajšnji številki nam „Slovenski Narod“ očita, da smo objavili časnikarsko raco, ker smo poročali o nekem shodu konservativnih in slovenskih poslancev na Dunaju ter pravi: „Mi smo pozvedovali v pristojnih krogih, kaj je s to stvarjo, a zatrdilo se nam je, da ni bilo nikakega shoda raznih konservativnih, med njimi tudi slovenskih poslancev, in da zlasti na Dunaju sedaj poslujoči poslanci prav ničesar o tem ne vedo. „Slovenec“ je torej nekaj slišal zvoniti, ne da bi kot „glasilo slovenskih državnih poslancev“ mogel prevzeti poročstvo za tako trditve.“ Dne 28. junija, št. 146, torej dva dni poprej nego mi, pa je isti „Slovenski Narod“ bil prinesel sledečo novico v političnem pregledu na prvem mestu: „V nedeljo vršila se je na Dunaju konferenca nekaterih nemško-klerikalnih in slovenskih članov Hohenwartovega kluba. Kakor vé povedati dr. Ebenhocha glasilo „Linzer Volksblatt“, se je na tej konferenci vsestransko priznalo, da je sedanja situacija nevdržljiva in se je zlasti ostro sodilo postopanje naučnega ministra barona Gautscha. List pravi, da so vsi udeležniki konference izrazili svojo nezadovoljnost s položajem in se soglasno izrekli za eventualni prestop v opozicijo. — Ta ukrep se naznani Hohenwartovemu klubu.“ Da gospodje pri „Slovenskem Narodu“ nimajo posebno zvestega spomina, smo že davno vedeli, ker večkrat čez malo časa baš nasprotno pišejo, nego so pred nekaterimi meseci, ali da bi v jednem tednu pozabili, kaj so pisali, tega še nismo vedeli. Drugi pot naj bodo previdnejši, da morda ne bodo lastnih rac očitali komu drugemu.

(Iz Gorenjega Logatca): Resnici na ljubo bodi povedano, da je poročilo v št. 142 „Slovenskega Naroda“ gledé gasilnega orodja v tukajšnji občini — povsem neutemeljeno. Neresnica je, kar trdi poročevalec, da nima gorenje-logaška občina najmanjšega gasilnega orodja in tudi ne gasilnice. Poleg primernih lestev, katere ima za slučaj požara vsak večji gospodar, shranjeni so ob postopju na očitnem kraju tudi občinski aki (pa ne akti, — kakor smeši „Slov. Narod“ v zmešanem „pojasnilu“). Občina gorenje-logaška združena je pa tudi s požarno brambo dolenje-logaško, za katero plačujejo tukajšnji posestniki letne prispevke. Razven mnogega gasilnega orodja, ki ga ima gasilno društvo, ima tudi dve brizgalnici, katerih jedna je last tukajšnje občine. Omenjeni poročevalec to dobro zna, toda njemu je, grditi pred svetom občino, v kateri živi, — prijetno delo. Žalostno!

(Iz Radovljice.) 4. julija. Z dopoludanskim vlakom se je pripeljal danes semkaj deželni predsednik baron Hein. Zjutraj se je odpeljal v Kamnogorico in Kropo. Opoludne so se mu poklonili gospodje c. kr. uradniki, duhovščina, učitelstvo in županstvo. Prijazno je poizvedoval o tukajšnjih razmerah. Popoludne je obiskal šolo in se v spremstvu gosp. okrajnega glavarja prepričal o napredovanju naših šolarjev.

(Ogenj.) Iz Sentvidana nad Ljubljano: Danes (4. julija) popoldne udarila je strela v hišo

posestnika Jan. Hočevarja v Sentvidu in v nekaterih trenutkih bilo je vse njegovo pohištvo (hiša, hlev, pód) v plamenu. Doma ni bilo drugega, kakor otroci. Ti so sli, ko je začelo grometi, par trenutkov, predno je tresčilo, k sosedu, rekli so, da jih je strah. Sam angelj varuh jih je od doma peljal. Živino so mu oteli sosedge, razven voleta, v kate-rega je tresčilo in je takoj poginil. Požarna bramba je vrlo pridno delala, ubranila je, da ni ogenj prišel v sobo. Gospodar je zavarovan za 1000 gld., vendar mu je večja škoda. Bog nas varuj ognja!

(Iz višnjagorske okolice.) 2. julija 1893. Ko smo danes šli ravno k deseti maši, pokrivali so delavei prav pridno tukajšnji novi kolodvor. V prekopu pri vasi Velika Loka sem istotako videl že več nedelj delavce, ki marljivo delajo. V Predoru je pa itak navadno, da delajo v petek in svetek, če je zapovedan praznik ali ne. Do otvoritve železnice je še daleč, dvomljivo je, če se res tako mudi. Je li dovoljeno po državnih postavah — da o božjih molčim — delo ob nedeljah med službo božjo v bližini cerkve?! — Pri občinski volitvi v Križki vasi so bili izvoljeni: Anton Jaklič, županom; Peter Završek in Jožef Erjavc pa svetovalcema. Volitev še ni potrjena, ker je stranka prejšnjega župana vložila pritožbo. Razpor ni načelen, obe stranki ste vrlo katoliški, gre se le za osebo.

(Strela.) V četrtek med nevihto v Červinjanu tresčilo je dvakrat. Prvikrat ubilo je neko ženo, drugikrat pa konja. — Včeraj popoldne je nastala naenkrate huda ura. Tresčilo je v neki hlev v Spodnjem Otoku, županije mošenjske. Hlev je pogorel. Da se ogenj ni razširil, zabranili ste požarni brambi iz Begunj in Radovljice, ki ste z hvalevredno požrtvovalnostjo prihiteli na pogorišče. — Včeraj popoldne je strela ubila v Dragomanu 20letno deklo Vizjan, doma Zaklancem pri Horjulu, ko se je ravno po kosilu s travnika odpravljala domu. Drugim koscem se ni ničesar zgodilo. — Včeraj popoldne je strela med strašno nevihto ubila staro ženico iz Druljovka, župnije šmartinske pri Kranju, po domače Blažetovko. Ženica je z njive pohitela pod smreko strehe iskat, a tu jo je našla neprevidena smrt.

(S Preddvora) se nam poroča: Pred dobrim tednom je semkaj prišlo 11 štabnih oficirjev. Le-ti so iz vojne šole (Kriegsschule). Kar se v tem visokem vojaškem zavodu podučuje teoretiško, so le-ti oficirji praktično poskusili. Pol dne so tukaj ostali, prenočili so v gradovih: Preddvor, Hrib in Thurn. Na čelu oficirjem je podpolkovnik. Potem so jo odrinili peš po divje romantiški Kokri proti Jezeru (Seeland) na Koroško. — Sv. Petra in Pavla praznik smo imeli svoje farno žegnanje (sejm). Iz bližnjih fara je privrelo obilo vernikov k slovesni Božji službi, ki se je vršila prav veličastno. Popoldne istega praznika je ob nevihti hotela poskusiti se toča čez tupališko polje; — vendar palo jo je malo; škodovala ni skoro nič. — Da si izza naše Zaplate tolikrat grde nevihte pričenjajo, vendar smo, hvala Bogu, toliko srečni, da dozdaj še nismo prav nič točine škode občutili. — Šolo smo zvršili z 1. julijem. Zakaž tako hitro? Našo šolo bodo za eno nadstropje vzdignili; precej prihodnji teden prično delati; potem bomo imeli za 2000 broječo pred-dvorsko faro prostoren in lep šolski dom. S koncem tega šolskega leta se je ob jednem tudi poslovil g. nadučitelj Okorn od naše šole; kakor se čuje, pride v kratkem na svojo novo službo v Tržič. — semkej pa dobimo tudi vrlega gospoda Rudolfa Završnika, učitelja iz Olševka za nadučitelja.

(Nesreča.) Soboto, 1. julija, je vozil iz Skofje Loke voznik s Trate pri Poljanah. Pol ure od mesta pri „Pulferci“ pade tako nesrečno z voza, da si zlomi tilnik; nato mu gre pa še kolo čez vrat. Bil je takoj mrtev. Dne 3. julija so ga v Skofji Loki pokopali na novem pokopališču.

(Tombola v Gerici.) V praznik sv. Petra in Pavla je običajno vsako leto tombola. Tudi letos zbrala se je nešteta množica poskusit svojo srečo. Prvi dobitnik 100 gld. je dobil neki domači odgojitelj. Drugi v znesku 200 gld. pa štirje dečki iz Ločnika, kateri so zložili za karto vsak po 5 kr.

(S Trsata.) 30. junija je bil tukaj hud vihar z nevihto. Pri vznožju stopnjice je izruval jeden hrast. 2. t. m. po noči je bil zopet velik vihar s silnim dežjem. Dobro, da se nas vsakokrat ogne toča. — Tudi letos so prišli v reški zaliv klti. Jednega so zapazili pri otoku Čresu, drugega v prekopu „Maltempo“. Prvi je 3 metre dolg, a drugi 4 do 5 metrov. Teh živalij nismo opažali v našem

zalivu, dokler ni bil prekopan sueški kanal. Skozi njega tedaj prihajajo sem.

(Celovška c. kr. višja gimnazija.) Na c. kr. višji gimnaziji v Celovcu končalo se je šolsko leto dne 2. t. m. Med letom je poleg vodje poučevalo 10 c. kr. profesorjev, 3 c. kr. gimn. učitelji, 6 sup-lentov, 8 pomožnih učiteljev. — Slovenščina se je poučevala v 2 oddelkih za Nemce (9 dijakov) in v 4 oddelkih za Slovence (62 dijakov). Poučevala sta gg. dr. Jak. Sket in Iv. Scheinigg. — Učiteljska knjižnica šteje 2167, dijaška 2845 zvezkov. — Pismena zrelostna izkušnja se je vršila od 5. do 10. junija, ustna od 4. do 8. julija. Slovenska pismena naloga se je glasila: „Zakaj imenujemo Avstrijo s ponosom svojo domovino?“ — Šolarjev je bilo koncem leta 416, in sicer 356 Nemcev, 59 Slovencev, 1 Lah; 406 katolikov, 10 protestantov. — Učni vspehi koncem leta so: prvi razred z odliko 63, prvi razred 253, preskušnje sme napraviti 47, drugi razred 36, tretji 14 dijakov. 3 smejo zaradi boleznih napraviti preskušnjo. — Solnine se je plačalo 6112 gld. 50 kr., drugih prispevkov 1120 gld. 90 kr., 50 dijakov je imelo štipendije v skupnem znesku 4592 gld. 10 kr. — Dijaško podporno društvo je imelo dohodkov 2117 gld. 77 kr., troškov 1761 gld. 75 kr., premoženja 9928 gld. 11 kr. — XLIII. letno poročilo ima razpravo: „Die gothische Kirchenbaukunst in Kärnten“. Spisal prof. dr. Fr. G. Hann. (Str. 1—20.)

(Enajsti mejnarodni medicinski shod) se bo letos vršil v Rimu. Prišel se bo 21. septembra in trajal bo do 1. oktobra. Predsedoval mu bo prof. dr. Guido Baccelli. Jako mnogo udeležencev se obeta, več nego pri prejšnjem beroliuskem shodu. Udeležencem bodo cene po železnicah in parnikih zdatno znižane; prost vstop bodo imeli k vsem obiskom. Vsak izmed njih dobi tudi poročilo shoda. Vpisnina stane 25 frankov, ki se pošiljaj prof. L. Pagliani, prvemu zdravstvenemu vodji, v ministerstvu notranjih stvari v Rimu.

Društva.

(Sentpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) bodeta imeli jutri, dne 6. julija, zvečer ob 8. uri v Hafnerjevi pivarni na Sv. Petra cesti občini zbor, na kateri uljudno vabita vse člane in one, ki se želé vpisati v družbo.

Načelnistvi.

(Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani) je v svoji seji dne 30. junija odobrila zapisnik zadnje seje, se izrekla zoper povišanje največinske tarife za goveje meso v Kočevju, ker je sedanja tarifa po 46 kr., oziroma 40 kr., tamošnjim razmeram primerna; pritrčila je sklepu občinskega odbora v Črnomlju, da se maksimalna tarifa za goveje meso od 38 kr. na 40 kr. povekša. Zbornica se je izrekla, da moka in lončarski izdelki: lonci, sklade itd. spadajo med one predmete, kateri se prodajajo na tržnih dneh; je sklenila, c. kr. deželni vladi priporočati dovolitev konjskega semnja v St. Jerneju. Na prošnjo trgovske in obrtniške zbornice v Pragi, da bi se podpisala prošnja vseh zbornic na Češkem na visoko c. kr. trgovsko ministerstvo za naredbo, da so v smislu Najvišjega sklepa z dne 25. novembra 1858 definitivno nastavljeni uradniki trgovskih in obrtniških zbornic oproščeni plačevanja deželnih okrajnih in občinskih priklad, je zbornica sklenila, temu ustreči. Dalje je pritrčila poročilu, da je izdelovanje škafov v Bohinju smatrati za domačo obrt in se izrekla, da med obrtne pravice kramarjev ne spada pravica, prodajati usnje. Potrdili so se račun zbornični, račun pokojninskega zaklada in račun ustanove za onemogle obrtnike za leto 1892. Potrdila je zbornica poročila o obrtnih pravicah pekov, puškarjev in jermenarjev, se izrekla zoper dovolitev semnjev v Nadlesku in zoper zvišanje od deželnega odbora potrjenih sejmskih pristojbin za živino na Studencu. Zbornica je vzela na znanje poročilo zastopnika zborničnega v državnem železniškem svetu o zadnjem zborovanju tega sveta in sklenila, da se pridruži sklepu deželnega zbora kranjskega in se vložiti prošnja, da se takozvana reformna tarifa južne železnice vsaj tako prenaredi, da ne bo slabēja od one pred 1. aprilom letošnjega leta veljavne. Po nasvetu g. predsednika Iv. Perdana sklenila se je prošnja do ravnateljstva c. kr. priv. južne železnice, da bi napravila streho na onem prostoru južne železnice kolodvora v Ljubljani, kjer stojé vagoni a petrolejem. Potrdila so se naslednja poročila: a) Na c. kr. trgovsko ministerstvo, da bi se poklicali k enketi, katera bo na Dunaju in se posvetovala, kako bi se podpiral avstrijski mlinski obrt potom naredb gledé železniških tarif, gg. Fr. Galle, Josip Kušar, Karol Luckmann in Vinko Majdič; b) da bi se izdala naredba, vsled katere bi smel izdajati certifikate za pošiljatve piva na Laško iz Ljubljane tudi kemiški laboratorij na c. kr. višji realni v Ljubljani; c) na visoko c. kr. finančno ministerstvo, da

bi se uslišala prošnja zadruga gostilničarjev in kavararjev v Ljubljani, da bi smeli smodke in cigarete pod istimi pogoji prodajati, kakor enaki obrtniki v Celovcu, Gradcu in Trstu; d) na c. kr. deželno vlado v Ljubljani, da bi se za letošnji eden semenj na Studencu preložil na drugi dan; e) da je zbornica podpirala vodjo bivše keramične strokovne šole v Dečinu, g. Schotta, katerega je prevzvišeni gospod minister za uk in bogočastje poslal na Kranjsko z naročilom, da natančno preišče stan in bistvo lončarskega obrta v okoliših kranjske trgovske in obrtniške zbornice; f) na odbor za proslavo Jos. Resljeve stoletnice na Dunaju, kateremu se je tudi dovolil prispevek 50 gld.; g) na c. kr. pošto in telegrafsko ravnanje v Trstu, da bi se ustanovili s pošto zvezani telegrafski postaji v Trojani in na Razdrtju. Za člana v državni železniški svet izvolila je zbornica dosedanega člana g. Karola Luckmanna in za namestnika g. Jos. Kušarja.

(Ormoška posojilnica) je imela med dohodki v prvem polletju letos 25.905 gld. vlog, 60.451 gld. vrnenih posojil in 4368 gld. obresti od posojil; med izdatki pa se nahaja: 38.188 gld. izplačanih vlog, 5798 gld. obresti od vlog in 61.201 gld. danih posojil; vkupni promet znaša 231.077 gld. 76 kr.

Telegrami.

Celovec, 5. julija. Sinoči je žarelo po slovenskem Korotanu sijajno število kresov. Še Koroška ni propala!

Gradec, 5. julija. Ker so izključili 2 tehnika, so bile po noči demonstracije dijakov tehnične velike šole pred rektorjevim stanovanjem. 10 dijakov so zaprli.

Pulj, 5. julija. Nadvojvodinja Marija Terezija je srečno porodila princa.

Pariz, 5. julija. Dijaki se niso udeležili večerajšnjega poboja mej policijo in poulično druhaljo pri Charites-bolnišnici. Zvečer so na trgu Saint-Germain bili boji mej razgrajalci in pa policijo. Ranjenih je kaci 50 policistov in 300 razgrajalcev. Mrliča Nuyerja so ob treh zjutraj odpeljali na kolodvor. (Trgovski pomočnik Nuyer je bil slučajno ubit pri izgredih te dni, ne da bi bil sam razgrajalec. Opomba vred.) Sedaj je mir.

Djeddah, 4. julija. Včeraj je bilo tukaj 490 in v Meki 260 slučajev kolere.

London, 4. julija. V premogovniku Thornhill pri Davisburyju je danes vsled razpoka 130 premogokopov podsulo. Dosedaj so dobili 4 mrliča. V jami gori.

London, 5. julija. Bojé se, da se je pri razpoku v premogovniku thornhillskem ponesrečilo 145 delavcev.

Popolnoma svilene tiskane foularde

od 85 kr. do gld. 3-65 meter — (kaci 400 različnih baž) — potem **örno, belo in barvasto** svileno blago od 45 kr. do gld. 11-65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kaci 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčrtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Svico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg
(13 2) (e. in kr. dvorni založnik v **Curihu** (Zürich). (16-8)

Umrli so:

3. julija. Viktor Kveder, postreščekov sin, 3 leta, Streliške ulice 11, škrlatica in davica.

4. julija. Angela Znidarsič, sprevednikova hči, 2 leti, Kolizej, vodenica v glavi.

Tuji.

3. julija.

Pri **Maliču**: Meissner, Schneider, Hanselöck, Mayer, Köck, trgovci, z Dunaja. — Dolinar iz Trbovelj. — pl. Girnkoli, graščak; baron Eichelburg, nadporočnik; Bamličič iz Gorice. — Rodbina Schelesniker in Jonke, potovalec, iz Kocveja. — Pasquali, Müller, zasebnik, iz Grada. — Pohl, zasebnik, s soprogo, iz Draždan. — Schreyer z Jesenie. — pl. Garzarolli, graščak, iz Prevaljev. — Baron Schitburg, podpolkovnik, iz Trsta. — Athanasovich, dijak, iz Ljubljane.

Pri **Stomu**: dr. pl. Mojsisovics, rudniški nadsvetnik; gospa Pfau; Kurz; dr. Reif; Bergel, Heimeyer, trgovci, in Rosenbaum, potovalec, z Dunaja. — Oberkircher, potovalec; Meyer, tovarnar in grof Anton Gelich, uradnik, iz Grada. — Tomič iz Trsta. — Skall, potovalec, iz Prage. — Rotlader, trgovec, s Češkega. — Mesar, župnik, iz Boh. Bistrice. — Mokry, notar, iz Vodnova. — Grubešič in Grubnitz iz Nove Gradiške. — Segala iz Rakeka. — Možina iz Harij. — Rits iz Zagreba.

Pri **avstrijskem caru**: Slezak iz Šmarija. — Sensner, trgovec, iz Gröden-a. — Glaub, posestnik, z nečakinjo iz Maribora. — Wunder, nadgeometra soproga, s hčerjo, iz Celovca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Smolnikar iz Gorice. — Delfin, potovalec, iz Budimpešte. — Fajdiga, župnik v pok., iz Ljubljane.

Pri **bavarskem dvoru**: Roveri, potovalec, in Šimen s soprogo iz Trsta. — Fischer, profesor, iz Moskve.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		736.4	15.0	sl. svzh.	megla	3.60
4 2. u. pop.		734.2	26.0	sl. zapad	oblačno	dež
9. u. zveč.		735.0	17.6	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 19.5°, za 0.6° nad normalom

Uzaljenim sroem javljam sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti nepozabne, iskreno ljubljene soproge, gospé

Marije Francelj roj. Novak,

katere je Vsemogočni danes dne 4. julija ob 6. uri zvečer prevideno s svetimi zakramenti za umirajočo v 52. letu starosti poklical k Sebi.

Pogreb bo v četrtek dne 6. julija ob 5. uri popoldne iz deželne bolnišnice.

Sv. maše se bodo brale v petek dne 7. julija ob 8. uri zjutraj v župni cerkvi Marijinega oznanjenja pri č. oo. frančiškanih in v cerkvi presvetega Sreca Jezusovega.

V Ljubljani, dne 4. julija 1893.

Ivan Francelj,

333 1 mestne straže vodja.

Za raznovrstna 335 1

pisarska dela

priloga se uradnik pod najcenejšimi pogoji. — Ponudbe pod naslovom „Marijivost“ upravništvo „Slovenca“.

V prihodnjem šolskem letu dobi

učiteljska pripravnica

stanovanje in hrano. — Več se poizvé pri **A. Kalš-u** na Prešernovem trgu št. 3. 221 3-2

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacelejske kapljice za želodec

zdravno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepilnim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. 202 13

Naznanilo preselitve.

Zahvaljujoč se slavnemu p. n. občinstvu za dosedanjo blagohotno naklonjenost, usojam si naznaniti, da sem svojo

prodajalnico in delavnico

preselil

na **Stari trg št. 20**

ter dne 17. junija otvoril.

V zalogi imam vsakovrstnih

dežnikov in solnčnikov od jednostavnih do najfinjših po najnižjih cenah. 322 3-2

Popravila in preobleke se izvršujejo hitro in po cen.

Priporočujoč se najtopleje in proseč mnogobrojnega poseta s spoštovanjem

Jos. Vidmar.

V CHIKAGO!!

k najznamenitejši 258 (15)

Kolumbovi svetovni razstavi

priloga **vozne listke** po najnižji ceni in najugodnejši kombinaciji, in sicer: iz **Ljubljane** do **Chikage** in nazaj I. in III. razred po gld. 245.—, I. in II. razred gld. 370.— in višej.

mejnarodna potovalna pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani.

Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na razpolaganje. Vožnja zagotovi naj se prej ko prej.

Dunajska borza.

Dne 5. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 95 kr.
Erebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 65 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 95 „
4% avstrijska kronina renta, 250 kron	97 „ 20 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	984 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	338 „ — „
London, 10 funtov strl.	123 „ 70 „
Napoleonond (20 fr.)	9 „ 83 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 86 „
Nemških mark 100	60 „ 62 1/2 „

Dne 4. julija.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 85 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 20 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	193 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma	— „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	198 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ 50 „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	— gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 30 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2882	50 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 „ 50 „
Papirnih rubeljev 100	130 „ 50 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.